

سینمای ایران

**پرمخاطب‌ترین هفته‌سال سینما
رقم خورد**

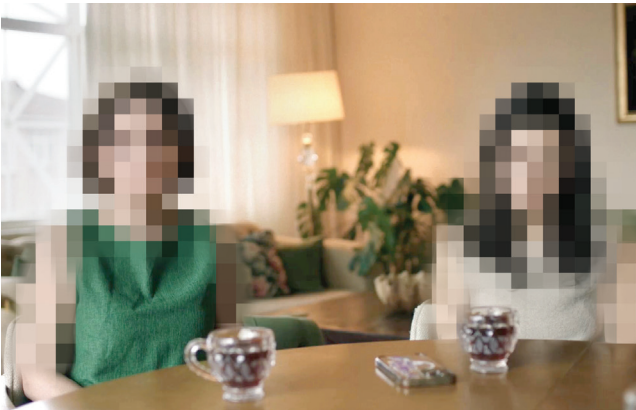
همزمان با فرارسیدن روز ملی سینما، بیست و پنجمین هفته از سال جاری به عنوان پرمخاطب‌ترین هفته سینمای ایران از ابتدای سال معرفی شد.

به گزارش مهر، در حالی بیست و پنجمین هفته از سال جاری در بازه شنبه ۱۴ شهریور تا پایان روز جمعه ۲۰ شهریور سپری شد که همزمان با فرارسیدن روز ملی سینما، سینماهای سراسر کشور بابت ۴۸۵ هزار و ۷۱۲ مخطاط، عنوان پر مخاطب‌ترین هفته از ابتدای سال را به خود اختصاص داد. در این بازه زمانی گیشه سال‌ها نینز با توجه به نیمه‌شدن قیمت بلیت در روز جمعه به فروشی معادل ۵۳ میلیارد و ۱۶۶ میلیون تومان دست یافتند.

پروپوزیشن‌های سینمایی در ایران از دهه ۱۳۴۰ تا ۱۳۹۰

فیلم «استخر» به کارگردانی سروش صحت با ۱۱۱ هزار ۶۰۴ مخاطب، زنده شو، به کارگردانی کاظم دانشی با ۱۱۱ هزار و ۴۷۰ مخاطب، «اسکورت» به کارگردانی یوسف حاتمی کیا با ۱۰۳ هزار و ۵۱۸ مخاطب، انیمیشن «سفینه نجات» به کارگردانی هادی محمدیان با ۷۲ هزار ۲۱۶ مخاطب و «ناتپلوت در باغ زالو» به کارگردانی حامد محمدی با ۴۳ هزار و ۴۹۹ مخاطب نیز در فهرست پنج فیلم پر مخاطب هفته گذشته قرار گرفتند.

با احتساب ۴۸۵ هزار مخاطب در هفته بیست و پنجم و ۱۷ مرداد در قالب هفته بیست و یکم (۱۷ تا ۲۳ مرداد) ۲۵۱ هزار مخاطب، هفته بیست و دوم (۲۴ تا ۳۰ مرداد) با ۳۲۸ هزار مخاطب، هفته بیست و سوم (۳۱ مرداد تا ۶ شهریور) با ۳۵۲ هزار مخاطب و هفته بیست و چهارم (۱۳ تا ۱۹ شهریور) با ۳۹۹ هزار مخاطب، نمودار، رشد مخاطب در سیمینامی ایران در ۵ هفته متوالی را روند افزایشی داشته است.

از زیر زمین تهران تا روی آب‌های ونیز!

حضور ۲ فیلم بی مجوز ایرانی در جشنواره ونیز، بار دیگر بحث سینمای زیرزمینی را به یاد می آورد

مصطفی قاسمیان
info@khorasannews.com

در میان آثار حاضر در هشتمین دوره جشنواره فیلم، و نیز که این روزها در ایتالیا در حال برگزاری است، نام دو فیلم بلند ایرانی دیده می‌شود: «کمی نور» ساخته علی عسگری که در بخش اصلی این رویداد حضور دارد و «مراقب» به کارگردانی محسن قریایی که در بخش اقیانوس نمایش درآمده. این دو فیلم که از ایران و با استفاده از بازیگران و عوامل داخلی ساخته شده، در حالی که این روزها از قدیمی‌ترین جشنواره سینمایی جهان سردرآورده که خارج از چارچوب معمول تولید رسمی سینمای ایران جلوی دوربین رفته و به همین دلیل، حضور همزمان‌شان اهمیت بیشتری نسبت به یک اتفاق معمول جشنواره‌ای دارد. این حضور، بار دیگر توجهات را به جریانی جلب می‌کند که طی سال‌های اخیر در سینمای ایران شکل گرفته و به دنبال گسترش تدریجی است: آثاری که نه می‌تواند برای اکران عمومی مجوز بگیرند و نه لزوماً امکان دریافت مجوز ساخت دارند.

از سفارتی تا زیرزمینی

سینمای خارج از ساختار رسمی البته پدیده تازه‌ای در ایران نیست. از دهه ۸۰ بود که انواعی از آثار متکی به حمایت‌ها و

[illegible][illegible]